

Läsartext: Fotbollsstjärnorna har tappat moral, ärlighet och själva kärnan i idrotten

Portugals Pepe gav Islands Jon Dadi Bodvarsson en sula i bröstet men låtsades som om han inte hade något att göra med den smärta Bodvarsson visade. Bild: Kai Pfaffenbach

Idrott betyder glädje, gemenskap, lek och framförallt ärlighet. Men det känns som att världens största sport just nu har missuppfattat det hela eller tappat idrottens heliga budskap.

Vissa supportrar har helt missat vad idrott och fotboll bygger på. Det finns idag huliganer runt om i världen som endast har som mål och uppdrag att försvara sina länders färger med knytnävar, sparkar eller andra tillhyggen. Det har gått för långt när det finns människor som riskerar sina liv, som till och med dör av det våld som ligger över en konstant skugga över fotbollen.

Det kostar människors liv, men det kostar även enorma summor pengar att se till att dessa matcher fortskrider så smärtfritt som möjligt. Poliser och andra säkerhetspersoner finns på plats för att se till att huliganerna får så lite utrymme som möjligt att iscensätta sina tilltänkta planer. Ibland lyckas de ändå och då smäller det.

Jag går ut på planen för att se om det finns mer medmänsklighet där, men även där blir jag snabbt besviken. Hela bunten av spelare är ett gäng ögontjänare som vill ha in bollen i motståndarens mål till vilket pris som helst. De drar i tröjor för att stoppa sina motståndares framfart. De faller eller stämplar varandra så att det blir skador som vissa spelare aldrig repar sig från, de riskerar att bli idrottsinvalida på grund av att en spelare inte hann med i svängarna.

När spelaren sen blir påkommen av domaren på planen, ja då blånekar den anklagade spelaren och bedyrar sin oskyldighet. Om spelaren nu inte blir fälld eller stämplad, för då spelar han upp hela sitt register som skådespelare genom att kasta sig ner på planen skrikande och jämrande. Hela ansiktet är förvridet på den berörda spelaren.

När man sedan tittar på reprisupptagningen ser man dessutom att han kastar sig själv för att kunna "tjäna" en frispark eller kanske i bästa fall få en straff. Det kastas hejvilt från alla håll, det ska vinnas till varje pris. Kan man lura domaren och få honom att tro på spelarens filmning, då är lyckan fullgjord. Samvetet eller ödmjukheten att vilja vinna på ett ärligt och juste sätt finns inte hos någon av spelarna.

Spelarna på planen har blivit så stora och mäktiga att de inte bryr sig om någon eller något. Arrogansen lyser igenom, hos vissa betydligt mer än hos andra. När de får frågor av de skrämde journalisterna som står runt dessa mångmiljonärer så är svaren snabba, rappa och inövade. Jag ser ingen respekt i deras ögon när frågorna haglar över dem – oavsett om det gäller att förklara en förlust eller en vinst.

Fotbollen har blivit allt för stor, så stor att spelare, supportrar och människor runt idrotten har glömt varför man spelar och vad den är till för. Vi får inte glömma bort att till syvende och sist så är allt detta egentligen bara en lek, en lek som tyvärr har tappat hela den idrottsliga poängen.

Idrott ska vara tufft och hårt. Men det måste finnas en gnutta medmänsklighet och ärlighet – även i världens största sport.

Jörgen Olsson

Jörgen Olsson är idrottskonsulent och tränare i Limhamns brottarklubb. Han var landslagsman i brottning från slutet av 80-talet till mitten av 90-talet. Karriären toppades av ett VM-silver 1991 och ett EM-guld 1993. Han har tidigare varit fritidsledare och idrottslärare.